

Η γαλαρία Φραντς Κάφκα

Εισαγωγικό σημείωμα

Το διήγημα του Φραντς Κάφκα (1883-1924) γράφτηκε το 1922 και προέρχεται από το βιβλίο «Ο καλλιτέχνης της πείνας και άλλα διηγήματα», που κυκλοφόρησε στα Ελληνικά σε μετάφραση του Κώστα Προκοπίου από τις εκδόσεις «Γράμματα»

Αν μία οποιαδήποτε καχεκτική, φυματική αμαζόνα, καθισμένη πάνω σ' ένα ταλαντευόμενο άλογο, μπροστά σ' ένα άπληστο κοινό και σ' ένα σκληρό αφεντικό που κουνά χωρίς διακοπή το μαστίγιό του, έκανε γύρους χωρίς σταματημό μήνες ολόκληρους πάνω στην πλατεία του τσίρκου· αν τρανταζόταν πάνω στο άλογο, σκόρπιζε φιλιά, έσπαζε τη μέση της κι αν το θέαμα αυτό συνεχιζόταν μέσα στα ασταμάτητα βουητά της ορχήστρας και των ανεμιστήρων κι ολοένα προχωρούσε στο ανοιχτό και σκοτεινό μέλλον με χειροκροτήματα που σβήνουν και πάλι δυναμώνουν ζωηρά, ίσως τότε να ορμούσε κάποιος νεαρός από τη γαλαρία, να δρασκελούσε τη μακριά σκάλα και φτάνοντας στην πλατεία να κραύγαζε «σταματήστε!». Κι όλα αυτά ανάμεσα σε σαλπίσματα ταιριασμένα με την ορχήστρα.

Αλλά τα πράγματα δεν γίνονται έτσι. Μία ωραία κυρία, λευκή και ρόδινη, ξεπετιέται από τα παραπετάσματα που ανοίγουν μπροστά της περήφανοι υπηρέτες. Ο διευθυντής, ζητώντας τη ματιά της γεμάτος τρυφερή αφοσίωση, την πλησιάζει με μια ζωώδη κίνηση, τη βάζει να καθίσει στο ψαρί άλογο, σαν να 'ταν η πιο αγαπημένη του εγγονή που πάει σε επικίνδυνο ταξίδι· διστάζει να δώσει το χτύπημα για την εκκίνηση, μα τελικά, κυριαρχώντας στον εαυτό του, δίνει το χτύπημα· τρέχει κοντά στο άλογο με στόμα ανοιχτό· με βλέμμα που πετάει σπίθες παρακολουθεί τα πηδήματα της αμαζόνας· δεν μπορεί να συλλάβει την άπιαστη τέχνη της· με εγγλέζικα παραγγέλματα προσπαθεί να την προειδοποιεί· τους βοηθούς που κρατούν τους κρίκους τούς φωνάζει άγρια να 'ναι προσεχτικοί· λίγο πριν από το saltomortale εξορκίζει με

υψωμένα χέρια την ορχήστρα να σταματήσει το παίξιμο· τελικά σηκώνει τη μικρή από το άλογο που τρέμει, της δίνει φιλήματα στα δυο μάγουλα και βρίσκει κάθε επιδοκιμασία του κοινού όχι ικανοποιητική, ενώ αυτή, στηριγμένη πάνω του, στα άκρα των ποδιών, κυκλωμένη από σκόνη, με ανοιχτά τα μπράτσα και με το κεφάλι προς τα πίσω θέλει να μοιραστεί την ευτυχία της με όλο το τσίρκο. Μια λοιπόν που τα πράγματα είναι έτσι, ο νεαρός της γαλαρίας γέρνει κι ακουμπά το πρόσωπό του πάνω στα κάγκελα και στο τέλος της παράστασης, βυθισμένος σ' ένα φοβερό όνειρο, κλαίει χωρίς να ξέρει τον λόγο.

Δραστηριότητα

Να σχολιάσεις εκείνο το θέμα, από όσα θέτει το κείμενο, που κρίνεις πιο σημαντικό. Να τεκμηριώσεις σε 100 έως 150 λέξεις την άποψή σου, λαμβάνοντας υπόψη τις τροπικότητες του κειμένου.